

היא סידרה את תיק הציור שלה וירדה אתו למטה. כשהגיעה למטה, שרה הגיעה עם בל לחמם להן ארוחת צהריים.
"איך היה היום בבית ספר, אמילי?" אמה שאלה אותה.

"בסדר. המורה לחשבון שוב הוציא את אדם מהשיעור. הוא זרק דברים באמצע השיעור ולא ישב בשקט. המורה ממש התעצבן עליו היום כשאדם פגע בו עם כדור נייר".
שרה חייכה והושיבה את בל בכיסא האוכל שלה. "אני מקווה שהוא ילמד את הלקח הפעם." היא אמרה. היא ניגשה למקרר והוציאה את האוכל לחימום. "אמילי, את הכנת את הדברים לחוג ציור היום? את יודעת שהמורה לציור לא אוהבת ששוכחים דברים בבית".

אמילי נאנחה. "אני יודעת, אמא. לא שכחתי כלום".

"יופי, אז בואי נאכל ואז נחכה לאבא שיבוא לשמור על בל כדי שאוכל להסיע אותך".
אבא של אמילי מגיע בכל יום הביתה לארוחת צהריים מהבנק. ובימי שני ורביעי הוא שומר על בל בזמן ששרה מסיעה את אמילי לחוג.

דני הגיע בדיוק כשבל סיימה לאכול ושרה הלכה להשכיב אותה לשנת הצהריים שלה.
"היי, אמילי, מה שלומך? איך היה בבית ספר היום?"